

Ett minne

av

ESTER,

min älskade maka,

av sin himmelske brudgum hämtad

å Brazzaville missionsstation,

Congo,

den 25 okt. 1921, i en ålder av 28 år, 11 månader och 21 dagar,

till den eviga bröllopsglädjen

i himlen,

saknad och oförlömlig för oss,

make,

föräldrar, syskon, släktingar

samt många vänner bland vita och svarta.

Albin Jonnell.

Hvem är skaran, som syns glimma
Uti lifvets morgontimma
Uppå Sions sälla höjd?
Det är lammets förstlingsskara,
Som från jordens nöd och fara
Går till himmelrikets fröjd.

Trogen genom jordens öden,
Här hon följde in i döden
Lammets blodbestänkta spår.
Nu hon får i himlen stanna;
Faderns namn på hvarje panna
Uti evig klarhet står,

O, hvad strålgans, o, hvad toner
Brusa ned från himlens troner
Öfver bergets ljusa kam!
Harpor klinga, orglar brusa,
Sånger dåna, vingar susa
Kring det heliga Guds Lamm!

Hvad är det för sång, som brusar
Likt en flod och sinnet tjusar
Med de helga toners fröjde?
O, det är den nya sången,
Som, ur frälsta hjärtan gången,
Fyller alla himlars höjd?

Herre, lös och stäm min tunga,
Att ock jag må kunna sjunga
I förklaring denna sång!
Gif min själ den hvita dräkten,
Då den stora morgonväkten
Bryter fram i glans en gång!